

der tilstås virksomheden kredit med afgiftserlæggelsen. Når der efter denne bestemmelse indrømmes kredit med afgiften, påhviler den *ikke* køberen. Afgiften skal derfor i disse tilfælde — såvel efter gældende praksis som efter forslaget § 15, stk. 2, nr. 1 — medregnes ved opgørelsen af det stempelpligtige vederlag for købekontrakten. Dette resultat er uheldigt under hensyn til, at det ved kontraktens oprettelse ofte ikke vidés, om forhandleren opnår kredit med afgiftserlæggelsen, eller om afgiften — fordi hans kreditmaksimum i forvejen er udnyttet — må berigtiges kontant ved registreringen.

Ændringsforslaget tilsigter at fjerne dette usikkerhedsmoment ved at fastslå, at registreringsafgiften — som jo efter omsætningsafgiftslovens hovedregel påhviler køberen — ikke i noget tilfælde skal medregnes ved opgørelsen af det stempelpligtige vederlag i en købekontrakt om et køretøj, hvor omsætningsafgift skal erlægges i forbindelse med salget.

Til nr. 5.

Man har anset det for betænkeligt, at den i stk. 2 nævnte (senere) modtager af et dokument, som jo ikke var part i retsforholdet ved dets stiftelse, skal kunne blive ansvarlig for stempelafgiften på lige fod med de oprindelige parter, såfremt han undlader at indsende dokumentet til stempelmyndigheden. Efter ændringsforslaget vil hans ansvar kun være subsidiært, således at krav først kan rejses mod ham, når det har vist sig, at parterne ikke kan betale afgiften eller ikke har kunnet findes.

Til nr. 6 og 8.

Under hensyn til den mærkbare fordyrelse, som de senere års fordobling af stempelafgiften har betydet for omkostningerne i forbindelse med omsætningen af faste ejendomme og skibe, har regeringen fundet det rimeligt for disse stempelafgifters vedkommende at blive stående ved den før fordoblingen gældende afgiftssats, dog forhøjet med den bortfaldne tinglysnings- og registreringsafgift.

Ændringerne vil antagelig betyde en forringelse med omkring 18 mill. kr. af det årlige afgiftsprovenu.

Til nr. 9.

Ændringsforslaget tilsigter at præcisere, at det ikke med forslaget § 40 er tilsigtet at ændre de gældende regler om, hvem der skal betale afgiften ved det nybyggede skibs optagelse i skibsregistret. Forslaget til § 40 går alene ud på at indarbejde den afgift i stempeloven, som efter den gældende lov om skibsregistreringsafgift skal svares ved skibets første endelige registrering, jfr. her ved forslaget § 89, stk. 2, nr. 3, hvorefter loven om skibsregistreringsafgifter ophæves.

Ændringsforslaget indebærer en undtagelse fra de almindelige regler i forslaget §§ 20 og 31 om, hvem der skal sørge for, at et dokument stemples, og hvem der hæfter for stempelafgiften.

Til nr. 10.

Man har ikke fundet tilstrækkelig anledning til at fastsætte en højere afgiftssats for erhvervslejemål end for beboelseslejemål. Et stempel på 1 pct. af den årlige leje (uafhængig af, om der er tillagt lejerens uopsigelig) er herefter fundet passende.

Ændringen skønnes ikke at ville medføre nogen mærkbar ændring af det samlede afgiftsprovenu.

Til nr. 11.

Ved ændringsforslaget fritages lejekontrakter om bolig for stempelafgift.

Til nr. 12.

Eksportkreditrådets kautions- og garanti-erklæringer er efter praksis ikke anset for stempelpligtige. Den tydeliggørelse af stempelreglerne, som er tilsigtet ved forslaget til en ny stempellov, har imidlertid medført, at denne fritagelsespraksis ikke vil kunne opretholdes efter lovforslagets gennemførelse.

Ændringsforslaget tilsigter at opretholde den gældende afgiftsfritagelse, således at man undgår, at der pålægges eksport-erhvervene en ny afgiftsbyrde. Det foreslås endvidere at indføre en ganske tilsvarende afgiftsfritagelse for de garantier, der ydes i henhold til loven om teknisk samarbejde med udviklingslandene (lovbekendtgørelse nr. 374 af 6. september 1967, som ændret ved lov nr. 212 af 31. maj 1968). Disse garantier kan i flere henseender sidestilles med eksportkreditgarantier.